

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci navrhovateľov **1/ E. P.**, a **2/ P.P.**, proti odporkyňi **Správe katastra Považská Bystrica**, za účasti **A. P.**, vo veci preskúmania rozhodnutia odporkyne z 12. novembra 2007 č. V 2169/2007 vo výroku pod bodom II. o zriadení vecného bremena, o odvolaní navrhovateľov proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 5. augusta 2008 č.k. 13Sp 22/2008-21, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 5. augusta 2008 č.k. 13Sp 22/2008-21 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. V 2169/2007 z 12. novembra 2007, v časti, v ktorej odporkyňa podľa § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 162/1995 Z. z.“ alebo „katastrálny zákon“) zamietla návrh na vklad vecného bremena na ťarchu vlastníka parc. KNC č. X. zo Zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 18. júla 2007 – právo uloženia elektrickej a plynovej prípojky a právo opravy a údržby v prospech vlastníka pozemku parc. KNC č. X.

Krajský súd sa stotožnil s právnym názorom správneho orgánu, že vecné bremeno má byť vymedzené tak, aby nevznikli v budúcnosti z neho pre účastníkov pochybnosti, čo tvorí jeho obsah, t. j. aké práva a povinnosti z neho pre účastníkov vyplývajú. Prípojky stavieb na verejné rozvodné siete do drobných stavieb sa osobitne v katastri neevidujú, ale vyznačujú sa v technickom podklade (geometrický plán) za účelom priznania práv k časti nehnuteľnosti tak, ako to má na mysli už citované ust. § 98 písm. f/ vyhl. č. 79/1996 Z. z. Z uvedeného dôvodu nebolo možné prihliadnuť na tvrdenie navrhovateľov, že vecné bremeno bolo zriadené k parc. KNC č. X. ako celku. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že

v geometrickom pláne neboli vyznačené uvedené prípojky, na ktoré sa vzťahovalo zriadenie vecného bremena a teda ich vymedzenie malo byť v zmluve o zriadení vecného bremena vyšpecifikované tak, aby neboli pochybnosti, aké práva a povinnosti pre účastníkov zmluvy z takto zriadeného vecného bremena takto vyplývajú. Je nepochybné, že zmluva o zriadení vecného bremena je v tejto časti neurčitá a nezrozumiteľná, a teda nebola spôsobilá na zápis do katastra nehnuteľností podľa § 31 ods. 1 katastrálneho zákona.

O náhrade trov konania prvostupňový súd rozhodol tak, že navrhovateľom náhradu trov konania nepriznal s poukazom na § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 OSP, nakoľko v konaní nemali úspech.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote navrhovatelia odvolanie namietajúc, že v texte rozhodnutia V 2169/2007, ktorým bol predmetný vklad zamietnutý, okrem všeobecných konštatovaní a citácií zákonných ustanovení nie je uvedený zrozumiteľný dôvod zamietnutia predmetného vkladu. Poukázali na to, že pracovníčka Správy katastra rozhodujúca o vklade predvolala účastníkov zmluvy za účelom podania vysvetlenia a len z jej vyjadrení sa domnievajú, že dôvodom zamietnutia vkladu je skutočnosť, že trasy vecných bremien nedali zamerať geometrickým plánom, resp. že ich nepopísali slovne celkom určito – ako uvádza v texte rozhodnutia. Upozornili na judikatúru k príslušným ustanoveniam Občianskeho zákonníka napr. R 28/1986 – kde je uvedené, že ak sa zriaďuje vecné bremeno k časti pozemku, vymedzí sa rozsah vecného bremena geometrickým plánom, ktorý je potom súčasťou listiny o právnom úkone, ktorým sa vecné bremeno zriaďuje. V prípade, ak je vecné bremeno vzťahujúce sa k časti pozemku určité, nemožno skutočnosť, že nebol vyhotovený geometrický plán považovať za dôvod zamietnutia vkladu.

Poukázali na to, že z textu predmetnej darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 16.7.2007 č. V 2169/2007 nijako nevyplýva, že sa predmetné vecné bremeno zriaďuje k časti pozemku. Naopak aj po predvolaní účastníkov predmetnej zmluvy obaja dotknutí účastníci a to P.P. aj Ľ.P. podali písomné vysvetlenie k predmetnému vecnému bremenu, ktoré musí byť súčasťou predmetného spisu, obsahom ktorého je jednoznačné vyjadrenie že „ako dotknuté osoby (osoba povinná aj osoba oprávnená z vecného bremena) oznamujú, že sú si vedomí rozsahu predmetného vecného bremena a ich spoločným želaním je, aby sa zapísalo k parcele č. KN-C X. ako celku, v zmysle predmetnej zmluvy“. Poukázali na to, že v čase uzatvárania predmetnej zmluvy boli obidve prípojky, t.j. elektrická a aj plynová už niekoľko rokov zrealizované a zakopané v zemi. Zriadením vecného bremena zmluvné strany mienili túto situáciu riešiť aj po formálnej stránke. Z dôvodu, že bez opätovného vykopania nie je možné presne priebeh týchto sietí zamerať sa rozhodli a vzájomne to potvrdili podpisom predmetnej zmluvy, že ťarchou zaťažia pozemok ako celok, aby pre nich, resp. aj pre ich právnych nástupcov bolo z predmetného LV jasné, že v pozemku sa nachádzajú nejaké siete, ktorých existencia by zápisom predmetnej ťarchy na LV bola týmto zrejmalá. V texte zriaďovaného vecného bremena potom aj vymedzili rozsah práv a povinností, ktoré z neho pre účastníkov vyplývajú a t.j. právo na existenciu prípojok ako takých a taktiež právo nevyhnutnej údržby a opráv týchto prípojok.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení navrhla rozsudok krajského súdu potvrdiť. S poukazom na ustanovenie § 31 ods. 1-8 a § 42 ods. 1-4 zákona č. 162/1995 Z. z. uviedla, že trvá na spôsobe rozhodnutia o čiastočnom rozhodnutí o vklade do KN t.j. o vlastníckom práve a práve zriadenia vecného bremena v prospech darujúceho i jeho manželky ako oprávnených z vecného bremena „práve doživotného užívania nehnuteľnosti pozemkov parc. KNC č. X., par. č. X. a domu č. s. X., tak, ako bolo rozhodnuté dňa 12.11.2007 v zmysle § 31 ods. 3

druhá veta katastrálneho zákona „ak sú podmienky na vklad splnené len v časti návrhu a ak je to účelné, správa katastra môže rozhodnúť len o časti návrhu“, to znamená že v časti návrh povolí a v časti zamietne.

Nestotožnila sa s vyjadrením sa v odvolaní, že bolo porušené vlastnícke právo rozhodnúť o predmetných nehnuteľnostiach a slobodne a vážne uzatvoriť predmetnú zmluvu. Správa katastra prihliadla na vôľu darcu a obdarovaných vo vzťahu vlastníckeho práva podmieneného vecným bremenom v prospech darcu a jeho manželky. Darujúci sa v odvolaní k rozhodnutiu správy katastra v tomto smere nevyjadril.

Uviedla, že vecné bremeno spočívajúce v „práve elektrickej a plynovej prípojky na parc. KNC č. X., práve opravy a nevyhnutnej údržby v prospech vlastníka parc. KNC č. X.“ neobmedzuje vôľu darcu t.j. vlastníka nehnuteľnosti, ktorý z titulu daru prestáva byť vlastníkom nehnuteľnosti ale budúceho vlastníka – obdarovaného P. Je to dohoda medzi dvoma obdarovanými smerujúca k ďalšej nehnuteľnosti (parc. č. X.), ku ktorej sa majú práva vzťahovať.

Podľa odporkyne vecné bremeno „právo inžinierskych sietí“, je špecifické vecné bremeno, nakoľko ich rozvody sú drobné stavby pevne vedené či už pod zemou alebo nad zemou, ktoré sa vždy dotýkajú len určitej časti dotknutej nehnuteľnosti. Takéto vecné bremeno je odlišné od vecného bremena napr. „právo prechodu cez predmetný pozemok“, kde možno použiť alternatívu „v celom rozsahu“, čo nie je namieste pri vecnom bremene uvedeného v zmluve. Ak je vecné bremeno dostatočne určité - to znamená „doslovne“ popísaný priebeh rozvodov napr. „v rozsahu 2 m od hranice susedného pozemku (označené parc. číslom) rovnobežne s dotknutým pozemkom...“, správny orgán nemá dôvod na jeho zamietnutie.

Poukázala na to, že už zo základných údajov uvedených v záhlaví zmluvy o dare (postavenie účastníkov a priloženého geometrického plánu č. 30/07) je zrejmé, že sa v zmluve s vecným bremenom na „inžinierske siete“ neuvažovalo. Po osobnom vyjadrení oprávneného (z tohto právneho úkonu) bola zmluva pred podaním na kataster doplnená na jeho žiadosť aj o ďalší právny úkon (vecné bremeno inžinierske siete) a to aj z dôvodu finančných nákladov, ktoré by vznikli v budúcnosti, ak by ho chcel zriadiť už s novým vlastníkom.

Správa katastra na tieto skutočnosti nemôže prihliadať a musí dodržiavať zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a katastrálneho zákona, ktorý je špecifický pri posudzovaní zmlúv, ktoré jej boli predložené a kde je dotknutým predmetom nehnuteľnosť. Z obsahu zmluvy v časti vecného bremena „inžinierske siete“ nie je dostatočne určité a zrozumiteľné, či inžinierske siete sú už vybudované, alebo v budúcnosti povinný z vecného bremena bude musieť strpieť na svojom pozemku vybudovanie inžinierskych sietí a v akom rozsahu sa budú jeho práva dotýkať predmetného pozemku. Každý právny úkon obsiahnutý v zmluve musí byť slovné dostatočne určitý a zrozumiteľný a to aj do budúcnosti a to už pri prvom čítaní.

Správa katastra preto trvala na rozhodnutí o zamietnutí návrhu na vklad vecného bremena v časti inžinierskych sietí vyhotovené v zmysle správneho poriadku a zákonných ustanovení v ňom obsiahnutých.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP

v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 250f ods. 1, 2 OSP v spojení s § 211 ods. 2 a § 246c ods. 1 veta prvá OSP, nakoľko účastníci na základe výzvy súdu s prejednaním veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania súhlasili, a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľov nemožno priznať úspech.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím správny orgán rozhodoval o vklade vlastníckeho práva do katastra na základe kúpnej zmluvy.

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. katastrálny úrad skúma platnosť zmluvy a to najmä oprávnenie prevodcov nakladať s nehnuteľnosťou, či je úkon urobený v predpísanej forme, či sú prejavy vôle hodnoverné, či sú dostatočne určité a zrozumiteľné a či zmluvná voľnosť, prípadne právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené.

Podľa § 31 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z. pri rozhodovaní o povolení vkladu prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

Podľa § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z. ak sú podmienky na vklad splnené, správa katastra vklad povolí; inak návrh zamietne. Ak sú podmienky na vklad splnené len v časti návrhu a ak je to účelné, správa katastra môže rozhodnúť len o časti návrhu.

Podľa § 22 ods. 1, 2, 4 katastrálneho zákona v katastrálnom konaní sa zapisujú práva k nehnuteľnostiam, rozhoduje sa o zmenách hraníc katastrálnych území, o prešetrovaní zmien údajov katastra, o oprave chýb v katastrálnom operáte a o obnove katastrálneho operátu. Na katastrálne konanie je príslušná správa katastra, v ktorej územnom obvode sa nachádza nehnuteľnosť. V katastrálnom konaní sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb., ďalej len „správny poriadok“), ak tento zákon alebo iný zákon neustanovuje inak.

V zmysle § 3 ods. 1 až 4 Správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločností, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietáhov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne, a ich rozhodnutie musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1, 2 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie.

Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správny orgán z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

I podľa názoru odvolacieho súdu správny orgán v preskúmvanej veci postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci zistil skutkový stav a zo skutkových okolností vyvodil správny právny záver a preto jeho rozhodnutie je skutkovo a právne správne, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ preskúmvané rozhodnutie odporcu podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil.

Predpokladom povolenia vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností na základe zmluvy je splnenie zákonných podmienok ustanovených v § 31 ods. 1 katastrálneho zákona.

V zmysle § 31 ods. 1 katastrálneho zákona správa katastra môže preskúmať, či

1. účastníci zmluvy sú oprávnení s predmetom zmluvy nakladať alebo či právo nakladať s predmetom zmluvy nie je obmedzené,
2. je úkon urobený v predpísanej forme,
3. prejavy vôle sú hodnoverné,
4. zmluvné prejavy účastníkov sú dostatočne určité a zrozumiteľné,
5. zmluvná voľnosť nie je obmedzená.

Povinnosťou správy katastra pri posudzovaní platnosti zmluvy je v zmysle ustanovenia § 3 správneho poriadku postupovať v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ako aj ďalších právnych predpisov, ktoré sa vzťahujú na posúdenie právneho úkonu zakladajúceho vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností účastníkov toho právneho úkonu, na základe ktorého bol zmluvný záväzok zmluvných strán uzavretý.

Z obsahu pripojeného spisového materiálu včítane administratívneho spisu, je nesporné, že Správa katastra Považská Bystrica preskúmvaným rozhodnutím podľa ustanovenia § 31 ods. 3 katastrálneho zákona návrh na povolenie vkladu v časti vecného bremena týkajúceho sa „práva uloženia elektrickej a plynovej prípojky a práva opravy a údržby v prospech vlastníka pozemku parc. KNC č. X.“ zamietla. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že v danej veci nie sú splnené podmienky pre povolenie vkladu v tejto časti, keďže právny úkon na základe zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 18. júla 2007 nie je možné uskutočniť, nakoľko nie je jednoznačne určený (je neurčitý).

Podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky Slovenská republika je právnym štátom. Neoddeliteľným atribútom právneho štátu je právna istota a spravodlivosť (bližšie aj nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky napr. I. ÚS 17/99, I. ÚS 54/02 – www.concourt.sk).

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktoré ustanoví zákon.

Z citovaných ustanovení Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že v právnom štáte sa orgánu verejnej moci neponecháva na úvahu, či uplatní kompetenciu, ktorú mu priznáva ústava alebo zákon. Preto je povinnosťou každého orgánu verejnej moci konať, uplatniť svoju kompetenciu vždy, v celom rozsahu a včas.

Správa katastra je ako orgán štátnej správy súčasťou výkonnej moci štátu a rozhoduje o tom, či sú splnené podmienky na povolenie zápisu práv k nehnuteľnostiam do katastra na základe vkladu práv k nehnuteľnostiam.

Katastrálny zákon v právnej norme § 4 ods. 1 ustanovuje, že práva k nehnuteľnostiam sa do katastra zapisujú vkladom práv k nehnuteľnostiam do katastra (ďalej len "vklad"), záznamom práv k nehnuteľnostiam do katastra (ďalej len "záznam") a poznámkou o právach k nehnuteľnostiam v katastri (ďalej len "poznámka").

Inštitút vkladu je založený na základe konštitutívnosti, čo znamená, že zmluvné vecné práva k nehnuteľnostiam vznikajú, menia sa a zanikajú vkladom do katastra.

Vkladové konanie ako návrhové správne konanie sa začína na návrh účastníka konania, pričom katastrálny zákon zakotvuje jednak obligatórne náležitosti návrhu, na základe ktorého sa vkladové konanie začína, ako aj príkladmo prílohy návrhu, ktoré má účastník vkladového konania spolu s návrhom na povolenie vkladu predložiť.

V priebehu vkladového konania správa katastra ako správny orgán posudzuje podstatné náležitosti príslušného zmluvného typu a to z hľadiska kritérií, ktoré sú príkladmo uvedené v ustanovení § 31 ods. 1 a 2 katastrálneho zákona a predmetnú zmluvu posudzuje aj v intenciách ustanovenia § 42 ods. 1 a 2 uvedeného zákona.

To znamená, že vkladové konanie predstavuje rozhodovací procesný postup, pri ktorom správa katastra ako správny orgán na základe predložených písomných podkladov podľa § 31 ods. 1, 2 katastrálneho zákona a § 42 ods. 1 a 2 posudzuje všetky skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Výsledkom tohto rozhodovacieho procesného postupu je rozhodnutie o povolení vkladu alebo rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad.

Odporkyňa v preskúmvanej veci správne zamerala svoju pozornosť pri posudzovaní všetkých zákonných náležitostí predloženej zmluvy s príslušnými listinami, či sú splnené zákonné podmienky povolenia vkladu vecného bremena do katastra nehnuteľností na základe tejto zmluvy. Vzhľadom k tomu, že predmetom vecného bremena na základe zmluvného záväzku účastníkov zmluvy bolo „právo elektrickej a plynovej prípojky na parc. KNC č. X., právo opravy a nevyhnutnej údržby v prospech vlastníka parc. KNC č. X.“, bol správny postup správy katastra, keď posudzovala platnosť právneho úkonu účastníkov vyjadrený v predloženej zmluve na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v súlade s § 42 ods. 1, 2 písm. b/ katastrálneho zákona v spojení s § 37 ods. 1 OZ.

Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia určitosť prejavu sa týka jeho obsahovej stránky (nie teda jeho jazykového prejavu, ako je tomu pri požiadavke zrozumiteľnosti). Neurčitý prejav je síce zrozumiteľný, avšak neistý je jeho obsah. Táto neurčitosť prejavu môže spočívať i v tom, že tu síce určitá vôľa bola, nepodarilo sa ju však jednoznačne, t.j. celkom určitým spôsobom vyjadriť. V tomto prípade možno nedostatok určitosti pravidla odstrániť výkladom. Konečná neurčitosť môže spočívať i v tom, že vec, ktorej sa právny úkon týka, nie je dostatočne označená, takže ju nemožno individualizovať (napr. nehnuteľnosť je popísaná iba neurčite). Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho

obsah, alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom. Neurčitost' prejavu má na právny úkon rovnaký vplyv ako nezrozumiteľnosť, t.j. robí ho absolútne neplatným.

Obsah vecného bremena je vymedzený v § 151n OZ ako obmedzenie vlastníka nehnuteľnej veci v prospech iného subjektu tak, že vlastník veci je povinný niečo strpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Osobe, oprávnenej z vecného bremena teda svedčí právo k cudzej veci a tomuto oprávneniu zodpovedá obmedzenie vlastníka veci, zaťaženej vecným bremenom.

Podľa účastníkov uzavretej zmluvy nastáva situácia, kedy je vlastník vo svojom vlastníckom práve obmedzený tak nekonkrétne, že vzniká pochybnosť o jeho obsahu.

Presné (konkrétne a dostatočne určité) vymedzenie vecného bremena slúži pre jeho náležitú individualizáciu ako predmetu občianskoprávných vzťahov pokiaľ ide o požiadavku určitosti právneho úkonu (prejavu vôle). Nedostatočné vymedzenie vecného bremena, ktorého sa právny úkon týka (ak by sa nedalo výkladom právneho úkonu odstrániť), znamená neurčitost' právneho úkonu, spôsobujúcu jeho neplatnosť podľa § 37 ods. 1 OZ).

Správa katastra pri posudzovaní zmluvy o zriadení vecného bremena je vždy povinná dbať na to, aby obsah vecného bremena bol v tejto zmluve vyjadrený určite a zrozumiteľne (§ 37 OZ.). Nemôže preto povoliť vklad zmluvy o zriadení vecného bremena, v ktorej je text formulovaný nejasne, nezrozumiteľne, neurčito tak, že jeho znenie pripúšťa zjavne rozdielny výklad, v ktorej je formulácia nedomyslená a pod..

Aj podľa názoru odvolacieho súdu, pokiaľ zo skutkových zistení v danej veci vyplýva, že predmetom vecného bremena mali byť „právo elektrickej a plynovej prípojky na parc. KNC č. X., právo opravy a nevyhnutnej údržby v prospech vlastníka parc. KNC č. X.“ bolo povinnosťou účastníkov tieto náležite vymedziť aj podľa § 42 ods. 2 písm. b/ katastrálneho zákona, pretože bez takého vymedzenia táto zmluva trpela neurčitost'ou a teda neplatnosťou podľa § 37 ods. 1 OZ.

Odvolací súd sa v tomto smere stotožnil s vyjadrením odporkyne, že vecné bremeno „právo inžinierskych sietí“ je špecifické vecné bremeno, nakoľko rozvody sú drobné stavby pevne vedené či už pod zemou alebo nad zemou, ktoré sa vždy dotýkajú len určitej časti dotknutej nehnuteľnosti. Preto podľa názoru odvolacieho súdu aplikovanie rozhodnutia R 28/1986 nie je v preskúvanom prípade namieste. Odvolací súd súhlasí aj s názorom odporkyne, že z obsahu zmluvy v časti vecného bremena „inžinierske siete“ nie je dostatočne určité a zrozumiteľné, či inžinierske siete sú už vybudované, alebo v budúcnosti povinný z vecného bremena bude musieť strpieť na svojom pozemku vybudovanie inžinierskych sietí a v akom rozsahu sa budú jeho práva dotýkať predmetného pozemku. Každý právny úkon obsiahnutý v zmluve musí byť slovne dostatočne určitý a zrozumiteľný a to aj do budúcnosti a to už pri prvom čítaní.

Aby navrhovatelia mohli byť pri povolení zápisu na vklad vecného bremena úspešní, musia ho v zmluve vymedziť konkrétne k príslušnej určitej časti parcely.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne ako vecne správny podľa 250ja ods. 3 veta prvá a § 219 ods. 1 OSP potvrdil. Pritom sa v zásade stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu,

viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 219 ods. 2 a § 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP tak, že účastníkom nepriznal ich náhradu, nakoľko navrhovatelia neboli v odvolacom konaní úspešní a odporokni trovy odvolacieho konania nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 17. júna 2009

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth